

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 47

CLEVELAND, OHIO, MONDAY MORNING, FEBRUARY 27TH, 1933

LETO XXXV.—VOL. XXXV.

Japonska se je končno umaknila iz članstva Lige narodov radi obsodbe

Geneva, 25. februarja. Japonska vlada je danes umaknila svoje poslanstvo iz vrst Lige narodov, nekako pol ur potem, ko je generalna seja Lige narodov odobrila naročilo svojega preiskovalnega odseka, ki pravi, da je Japonska nepošteno in krivično nastopila v Mandžuriji. Glasovanje v zborovanju Lige narodov je bilo 42:1. To je, zastopniki dvainštiridesetih držav so glasovali proti Japonski, in le en glas je bil oddan za Japonsko. Ta glas so oddali japonski delegati sami. Zastopniki države Siam niso hoteli glasovati. Kakor hitro je bil naznanjen uspeh glasovanja, se je dvignil japonski zastopnik, Josuke Matusoka, da govori. Povedal je, ko so oči vseh delegatov bile uprte v njega, da mu je žal, ker je prisiljen v očigled neugodnega poročila Lige narodov, izstopiti iz Lige. Ko je nehal govoriti, je namignil z roko japonski delegaciji, ki je nemudoma zapustila zborovalno dvorano. Matusoka je povedal, da bo šla Japonska do skrajnosti, da ohrani mir na Daljnem vzhodu, toda da je njene potrebe življenjske konice. Skušala bo ohraniti prijateljske razmere z vsemi narodi.

Banke bodo odprte, toda omejijo svoja izplačila

Poslovodja Cleveland Clearing House Association, ki je organizacija največjih bank v Clevelandu, naznanja, da bodo vse članje banke odprte kakor po navadi, toda izplačila se bodo omejila na pet procentov vloženih svote. To je, kdor ima, recimo, \$1,000.00 v banki, dobi enkrat izplačano le \$50.00, itd. To akcijo so podvezle banke na nasvet guvernerja države Ohio, George A. White, ki bo šel danes pred državno postavodajno, in bo priporočil posebne pogoje za banke. Pričakuje se, da bo te posebne določbe državna postavodajna še danes z dvotretinsko večino sprejela, nakar stopijo takoj v veljavo. Sledeče banke so članice Cleveland Clearing House Association: Central United National Bank, Cleveland Trust Co., Guardian Trust Co., American Savings Bank, Lorain Street Savings and Trust Co., Society for Savings, Union Trust Co. Glede 5 odstotka izplačila se naznanja, da se to tiče samo starih vložnikov, do čim se nove vloge sprejemajo in se tudi v celoti izplačujejo na zahtevo. V splošnem trdi Cleveland Clearing House Association, da je to le varnostna odredba in v korist vlagateljev. V kratkem se zopet vrnejo normalne razmere.

Vancie je prost

Pretekli teden je mlad ropar, 27 letni William Vancie, 2313 Franklin Ave., baje napadel Miss Amelijo Cherne, blaginjsko Prudential Life Insurance Co. ter ji odnesel \$3000 v gotovini. Miss Cherne je pripovedovala na sodnji pred porotniki, da jo je Vancie zvezal, vzel denar pa poljubil. Vanciea so kmalu po ropu prijeli. Toda kljub pričevanju Miss Cherne na porotniki Vanciea niso spoznali krivim. Bil je oproščen, nakar je sodnik Terrell pošteno oštel porotnike in jih pognal s sodnije.

Dobički na sladkorju znašajo milijone dolarjev, je pričevanje na sodnji

Chicago, 25. februarja. Potem ko je trajala najbolj natančna preiskava skoro tri leta, in ko se je natančno preštudiral ves material, ki je bil zbran tozadevno kot dokazi, je zvezna velika porota v tem mestu dvignila obtožnico proti gotovi korporaciji, ki je prodajala sladkor na debelo in sicer le onim, ki so iz sladkorja izdelovali alkohol v pitne namene. Vsi so obtoženi kršenja prohibicijske postave. Nič manj kot 85 oseb je bilo imenovanih od velike porote, da so se zarotili, da bodo kršili prohibicijo. Med njimi jih je 37, ki so sladkor prodajali na debelo samo takim ljudem, ki so obljubili, da bodo iz njega kuhali žganje za gotove osebe. Med najbolj prominentnimi obtoženimi je neki Scott S. Durand, član trgovske zbornice in član mnogih prominentnih klubov, ki je užival veliko spoštovanje v Chicagu. Ta Durand se nahaja začasno s svojo ženo na potovanju po Južni Ameriki. Njegova žena je znana kot strastna agitatorica za prohibicijo. Kot je dokazala velika porota, je Durand prodal od leta 1929 nič manj kot 60,000,000 funtov sladkorja posebnim klijem, z namenom in naročilom, da se kuha žganje iz sladkorja. Pri tem je Durand zaslužil \$4,000,000.

Vojna je nemogoča

Geneva, 26. februarja. "Vojna med Zedinjenimi državami in Japonsko je sploh nemogoča, kajti enaka vojna bi bila enako blaznost za Zedinjene države kot za Japonsko." Tako se je izjavil danes Jusoke Matsuka, vodja japonske delegacije na zborovanju Lige narodov, ki pravkar zapuša zborovanje. "Zadnja stvar na svetu, ki se more pripetiti," je izjavil Matsuko, "bi bila vojna med Japonsko in Zedinjenimi državami. Jaz sploh verjeti ne morem, da bi bilo kaj takega mogoče. Zed. države so najboljše odjemalce Japonske, ker gre 40 odstotkov vsega eksporta iz Japonske v Zed. države, in enako Japonska kupuje največ v Zed. državah. In v takih razmerah začeti z vojno, bi bila blaznost od strani vsakogar, ki bi z vojno začel."

Predpustni ples

Jutri je pusti terek, in skoro sleherni želi še nekoliko dobre zabave, kot jo je bil naš narod vajen zlasti v stari domovini na ta dan. Raditega prireditelja Klub društev S. N. Doma veliko maškerašno veselico v spodnji dvorani S. N. Doma. Zeleni, da pridejo starejši in mlajši. Zlasti se želi, da pride čim več mask, kajti odbor je letos pripravil bogata darila in sicer v gotovem denarju. Gotovo v teh časih nihče ne bo zametaval denarcev. Nagrade bodo prav bogate. Pri plesu igra Hojerski orkester, in to pomeni, da se boste vrteli za stavo. In za vstopnino plačate samo 25 centov. Prijazno ste vabljeni!

V bolnico

Nagloma je zbolela pretekli petek Mrs. John Komin, 1006 E. 76th St. Odpeljana je bila v St. Alexis bolnico, kjer se je morala podvreči nevarni operaciji. Nahaja se v sobi 325, kjer jo prijateljice lahko obiščejo. Upamo, da bo dobra žena kmalu okrevala.

Slovenski radio program Ameriške Domovine velik uspeh

V soboto se je končno izvršila uradna preselitev uredniških prostorov "Ameriške Domovine" v novo, moderno poslopje. Seveda je šlo brez vsakih posebnih ceremonij. Prišli so truki in aparati, ki so najprvo premestili tri obširne blagajne raznih uredništev, ki imajo svoje prostore v novem poslopiju, potem so prišle na vrsto pisalne mize in stotine in stotine malenkosti, ki se rabijo v uredništvih, in bila je nekako tretja ura popoldne, ko smo se lahko prvi vsedli za uredniško mizo v novem poslopiju. V glavnem so vsa dela gotova, in izgotoviti je treba še nekaj podrobnosti, da bo vse v redu, nakar bomo že enkrat zbrali en dan, da povabimo naše prijatelje na ogled. Že dopoldne so začele prihajati cvetlice in šopki v novi urad, dokler ni bil urad popoln spremenjen v pravi cvetličnjak. Zastopano je bilo vse, kar je lepega in dišavega, od pomladanskih mačic do umetnih marjetic, nageljnov, belih, pisanih, rdečih in rožnatih, in tja do ponižnih in dehtenčih šmarnic, vijolic, resed, bujnih vrtnic in drugega cvetja. Vsem prijateljem, ki so se nas spomnili s cvetlicami, prav iskrena hvala! Spominjali se vas bomo. Poleg cvetlic so prihajali telefonski klici, želeč nam uspeha, prihajali so ljudje v urad, segali v roke in čestitali, in iz Girarda so nam ljubi prijatelji Dolžič, councilman Cekuta, zastopnik Anžiček, prijatelj Jesenko in g. Kollander poslali brzojavne čestitke! Župan Miller je poslal krasno pismo, in oglasilo se je tudi več novih naročnikov, ki so bili prvi v novem poslopiju. Iz Barbertona, Ohio, je dospela cela deputacija, ki ni prinesla samo iskrenih čestitk, pač pa tudi obilna in različna tiskarska naročila, katere smo dobili na dan otvoritve tudi od mnogih drugih strani. V nedeljo popoldne pa se je vršil sijajen slovenski radio program od 5. do 6. ure, katerega je moralo poslušati silno veliko naših ljudi, kajti telefonski zvonce na radio postaji je skoro neprestano pel, čestitajoč pev-

Zanimive vesti iz življenja naših ljudi po ameriških naselbinah

V Enumclaw, Washington, sta obhajala te dni zlato poroko Peter in Frances Vrhovnik, ki sta doma iz Vranskega pri Celju. V naselbini živita že nad 40 let. Slavnosti zlate poroke se je udeležilo nad 500 oseb.

V Ely, Minnesota, je umrl rojak Nick Matetič, star 75 let, doma iz Tribuč pri Črnomlju. V Ameriki je bival 45 let in je ves čas živel v Minnesoti. Bil je samec in zapuša le nekaj oddaljenih sorodnikov.

Dne 19. februarja so blagoslovili v Detroitu novo slovensko cerkev. Staro bodo porabili za dvorano.

"Proletarec" naznanja v svoji najnovejši izdaji, da če ne bodo naročniki točno plačevali naročnine, da če ne bo več oglasov in zlasti pa prostovoljnih prispevkov, da bo nadaljno izhajanje lista onemogočeno. Apelirajo na svoje somišljenike naj hitro in izdatno pomagajo.

Vest iz domovine

Mrs. Rose Thomas, 10724 Olivet Ave., je dobila iz domovine žalostno vest, da ji je umrl njen ljubljani brat Alojz Lap, in sicer 7. januarja, 1933. Umrl je v južni Srbiji ob albanski meji, kjer se je nahajal pri voljakih. Doma je bil iz Zidanega mesta pri Trebnjem na Dolenjskem. Doma zapuša starš, enega brata in dve sestri, v Clevelandu pa sestro in enega brata. Naj počiva v miru in naj mu bo ohranjen blag spomin. Preostali družini pa izrekamo iskreno sožalje!

25 lepih daril

Ženski odsek Slovenskega Del. Doma priredi veliko maškerašno veselico na pusti terek večer v Slov. Del. Domu na Waterloo Rd. Ženske so pripravile kar 25 lepih daril za razne pomembne, lepe in grde maske. 25 nagrad! Gotovo se spleča poskusiti srečo! In izvrstna godba Bled, ki bo igrala pri plesu, zna kratkocasi in igrati, da vas kar samo vleče k plesu. Prav prijazno ste vabljeni k obilni udeležbi.

cem in glasbenikom. Vsem prijateljem se uredništvo "Ameriške Domovine" iskreno in hvaležno zahvaljuje za prijazne izjave, čestitke in naklonjenost. Vodstvo WJAY radio postaje nam je ob zaključni radijski izjavi izjavilo: "Kaj enakega še nismo imeli na postaji. Štiri dekleta so bila celo uro zaposlena, da so odgovarjala na telefonske klice. Imeti ste morali izvrstno petje in govore, kajti še nikdar nismo dobili na postajo toliko klicev, katere računamo na preko 500, poleg tega, da je dospelo 26 brzojavov. Iz Toledo, Canton, Detroit, Pittsburgh, Girard, Lorain, so prihajali telefonski klici!" V splošnem mislimo, so bili ljudje zadovoljni s programom. Lep vtis je naredil tudi govor župana Millerja, tako da o njem danes celo ameriško časopisje komentira. Iskreno hvalo moramo izreči g. Eli Kordicku, odvetniku, ki oznanjuje hrvatski radio program. Tekom programa je povedal nekaj jako iskrenih besedi o našem podjetju. Iskrena hvala Mr. Kordick.

Bivša avstrijska cesarica Zita bi rada dobila prestol za dva svoja otroka

Budapest, 26. februarja. V tukajšnjih rojalističnih krogih se govori, da se bivša avstrijska cesarica Zita, žena zadnjega Habsburgovca, ki je vladal Avstriji, peča z načrtom, kako bi za dva svojih sinov dobila kraljevo krono in prestole. Njen starejši sin Oton, si lasti pravico do ogrske krone. Ker je pa ex-cesarica prišla do prepričanja, da se Ogrri ne bodo nikdar več združili z Avstrijo pod eno krono, in bi se takemu načrtu takoj uprli, je Zita začela sedaj delovati na to, da dobi ogrsko krono in samostojno kraljevino njen drugi sin Felix, dočim bi priborila prvemu sinu Otonu avstrijsko krono. Toda tudi ta načrt ni po godu vodilnim ogrskim krogom, ki so mnenja, da če postane drugi sin Felix ogrski vladar, bi bili Ogrri zopet zastopavljani. Nadalje se govori, da če postane Oton avstrijski kralj, da bi Avstrija dobila vrneno južno Tirolsko s tem, da bi se Oton poročil z eno izmed hčerk laškega kralja. To zopet jezi Ogrce, ker če postane Felix njihov vladar, nimajo nobene obljube, da dobi kaj zemlje bodisi od Romunske ali Jugoslavije. Sicer pa v resnih krogih ne vzamejo načrto ex-cesarice Zite za izpolnjive. Ostale sosednje države kaj enakega ne bi nikdar dovolile.

Romunski kralj baje ni varen prestola?

Dunaj, 25. februarja. Mnogi člani družine romunskega kralja Karla so svetovali Karlu, da se odpove romunskemu prestolu, ki baje ni več varen za njega. Odpovedal naj bi se v korist svojega sina.

Več denarja v prometu, pravi zvezna vlada

Washington, 25. februarja. Kot trdi zvezni zakladničar, je v letošnjem letu povprečno več denarja v prometu kot lansko leto. Zadnji teden so ga naštejali za \$5,988,000,000, ali za \$134,000,000 več kot v lanskem decembru.

Razdelitev Clevelanda v nove politične okraje odložena za dve leti

Kar smo prerokovali se bo tudi zgodilo. Današnja mestna zbornica se nikakor ne more zediniti glede ponovne razdelitve mesta v politične okraje. V soboto so predlagali republikanski councilmani, da bi se iz 21. in 23. varde naredila ena sama varda. Obe vardi sta skoro absolutno demokratični. Tako bi demokrati izgubili en glas, oziroma bi imeli enega zastopnika manj v mestni zbornici. Po tem predlogu so pa demokratski člani odseka, ki deluje za novo razdelitev mest, planili pokoncu in glasno vpili, da če republikanci spojijo 21. in 23. vardo v eno, da ne bodo glasovali za noben republikanski predlog, in ker republikanci nimajo dvotretinske večine v mestni zbornici, seveda ne morejo ničesar storiti brez demokratov. Republikanci lahko dobijo za svoj predlog večino, to je, 15 glasov, toda predlog mora biti sprejet z dvotretinsko večino, kar pomeni 17 glasov. Teh republikanci nimajo, in župan Miller je pripravil vetirati republikanski načrt, da bi se spojila 21. in 23. varda v eno, pri čemur bi bili zlasti Slovenci silno udarjeni. Tako ne bo iz vse nove razdelitve mesta Cleveland v 31 političnih okrajev zaenkrat nič. Veljavi odbor zahteva, da je nova razdelitev gotova do 1. marca. To je nemogoče. Torej bomo leto novembra meseca volili 33 councilmanov namesto 31, in vse ostane po starem radi strankarske zavisti republikancev.

Zdravniki so preplašeni, ker se stanje župana Čermaka dnevno slabša

Miami, Florida, 25. februarja. Položaj čičakeškega župana Antona Čermaka, ki je bil nekaj dni po napadu od strani morileca Zangara, precej poplavljen, se je nenadoma poslabšal in zdravniki je začelo skrbeti. Dr. Frank Jirka, ki je zet čičakeškega župana Čermaka, je izjavil danes zjutraj sledeče: "Meni se zdi, da imamo le malo upanja za našega župana. Jaz mu dam eno priliko izmed desetih, da ostane pri življenju." Po natančni preiskavi od strani več zdravnikov, se je dognalo, da srce župana ne deluje več kot je delovalo prve dni po napadu. Srce postaja slabše in slabše. In to kljub temu, da ima Čermak okoli sebe najfiniješe zdravnike in najboljše strožnice. Tudi pljuča niso več tako pripravljena za redno dihanje. Tekom sinočnega večerja so zdravniki opazili, da srce župana Čermaka polagoma zastaja. Od časa do časa začne biti redneje, toda naenkrat zopet zaostane. To dejstvo je, ki zdravnike najbolj skrbi. Vročina, ki je bila večraj 99 stopinj, je narasla danes na 101.

Miami, Fla., 26. februarja. Pozno danes zvečer se je boleznin župana Čermaka pridružila še pljučnica, in zdravniki, ki že prej niso imeli dovolj upanja, sedaj dvomijo, če bo mogoče župana rešiti.

Corlett zahteva

Common Pleas sodnik Corlett v Clevelandu, znan republikanec, je te dni zahteval, da se republikanska stranka znebi svojega voditelja Maurice Mascheketa, sicer je izročena končni pogubi. Obenem pravi Corlett, da se pri kandidatih za sodnike ne bi smelo gledati, kaj so, republikanci ali demokrati, pač pa bi se jih moralo zbirati na podlagi njih zmožnosti.

Ribi lov

Iz jezera Erie se ne dobi več toliko in tako okusnih rib kot nekdanj. Vzrok je, kot pravijo profesionalni ribiči, ker danes vsakdo ribari in celo z mrežami, ki bi morale biti prepovedane,

Preds. Roosevelt želi vrniti prosperiteto z dobro mednarodno trgovino

Washington, 25. februarja. Kakor hitro pride Franklin D. Roosevelt v predsedniški urad, bo posvetil svoje prve moči, da poživlji mednarodno trgovino, ker je prepričan, da je od tega zavisna prosperiteta. Zedinjene države morajo dobiti nazaj trgovino, katero so zgubile z nerodno republikansko politiko visokega tarifa. Da je pa mogoče dobiti mednarodno trgovino in zaupanje ter naročila ostalih narodov sveta, je treba definitivno nekaj ukreniti glede mednarodnih vojnih dolgov. Zato je Roosevelt še sedaj naročil, da stopi novi državni tajnik Hull nemudoma v dogovore s francoskim in angleškim poslanikom. Že v ponedeljek ima Hull sestanek s francoskim poslanikom, nakar sledi dogovor z angleškim zastopnikom navedenim hotel Hull v New York, da se definitivno dogovori z Rooseveltom, še predno je slednji zaprišežen. Angleški poslanik se je pravkar vrnil iz Anglije, kjer je dobil končna pooblastila svoje vlade za nadaljne dogovore z ameriško vlado. Program Roosevelta je delovati za razorožitev, za sporazum med posameznimi vlada in glede mednarodne trgovine in končna ureditev mednarodnih vojnih dolgov. Novi predsednik Roosevelt bo sledil popolnoma drugačni politiki v tujemstvu kot jo je pa vodil Hoover. Do čim se je Hoover držal visoko in odklanjal vsak dogovor, bo temu nasprotno Roosevelt koncilijanten, prizanesljiv in skušal bo povsod ustvariti sporazum in prijateljstvo. Evropa potrebuje pomoč od Amerike, Amerika pa potrebuje trgovino od Evrope. Z dobro voljo se lahko obema ustreže.

Naši novi naročniki

Na dnevnik "Ameriška Domovina" so se pretekli teden naročili sledeči naši ljudje: Anton Verbič, Painesville, Ohio, Rev. Silvester Skebe, Francija, za katerega je plačal Klub Hinje, Matt Kogovšek, Girard, Ohio, Frances Leskovec, Joe Pintar, Nick Pezdur, Jos. Cukanec, John Preskar in Frank Grandovec v Clevelandu. Vsem novim naročnikom prav iskrena zahvala in priporočamo se še ostalim cenjenim rojakom v naročilo.

Listnica uredništva

A. J. Najbolje je, da se oglašite v Citizens Bureau v starem sodnijskem poslopiju na Public Square, kjer dobite zanesljiv nasvet zastoj — A. P. Za vas bi bilo pa najbolje, da se obrnete na Better Business Bureau, Federal Reserve Bank Building, Superior Ave. Ako mislite, da je bila zadeva sleparska, morate doprinesiti tudi tozadevne dokazke.

Voda je grenka

Mestna voda te dni ni prav okusna, pravi mestni zdravstveni urad. Led se topi na jezeru, kar povzroča, da razne nesnage prihajajo do rezerviranj, katere skušajo s klorinom uničiti. Sicer pa je le okus nekako slab, posledica življanja vode pa nikomur ne škoduje.

Za revne otroke

Mesto Cleveland in okraj Cuyahoga bo moral preskrbeti letošnje \$734,000 za zapuščene otroke, katerih je čimdalje več v mestu. Leta 1930 jih je imelo mesto 870 v oskrbi, letos je pa to število naraslo že na 2,871.

* Štiri osebe so bile ubite večeraj v Nemčiji v političnih spopadih.

Kongres je moker

Washington, 26. februarja. Zbornica poslancev v kongresu je danes zopet prizadela en udarec Volstead postavi. S 163 glasovi proti 160 je bilo odglasovano, da zdravniki niso vezani več na količino žganja ali vina, kar predpiše kot zdravilo. Sedanja določba Volstead postave pravi, da noben zdravnik ne sme predpisati več kot en pint žganja na deset dni, in da v enem mesecu ne sme dati več kot 100 takih predpisov. To bo sedaj odpravljeno, kakor hitro tudi senatna zbornica potrdi predlog poslanske zbornice. Zdravniki bodo lahko predpisali žganja ali vina, kolikor pač hočejo.

Vest iz domovine

Mrs. Frances Marolt, 1214 E. 169th St., nam sporoča, da je njen soprog dobil iz domovine žalostno sporočilo, da je umrla v domovini, v Bloški Polici njegova ljubljena mama, v visoki starosti 88 let. V Clevelandu zapuša ranjka 3 sinove, Ivana, Jakoba in Mihaela, v Johnstownu, Pa., pa dve hčeri, Ivano, poročeno Milavec in Frances, poročeno Bizjak. V starem kraju zapuša enega sina in eno hčer. Bodi ranjki mamici mirna domača rodna gruda!

Odpuščeni uradniki

Okrajni blaginjski Collister je odpustil pretekli petek 18 pomolnih blaginjskih iz urada, rekoč, da nima dovolj denarja, da bi vse plačeval. Med odpuščenimi je tudi naš rojak R. F. Gregorich.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland po razpisalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75.
Za Evropo, celo leto \$8.00; pol leta \$4.00; za četrt leta \$2.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljke naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 47, Mon., Feb. 27th, 1933

Oče ameriške domovine--George Washington

Svoje najhujše poraze je doživel Washington od maja do septembra meseca, 1776, ko je bila njegova armada zaporedoma tepena od angleških najemnikov. V dveh mesecih je zgubil 8,000 mož, deloma ubitih, deloma vjetih, in vsa njegova armada je šla komaj 18,000 mož. Po teh porazih je tudi padel duh ameriške armade, in stotine vojakov je začelo bežati iz vrst Washingtona. Zdelo se je, da so Angleži dobili absolutno zmago in da je svoboda Amerikancev zapčatena.

Značilno za Washingtona je bilo leto 1777, zlasti od septembra do preko zime v letu 1778. Amerikanci so bili strahovito tepeni pri Brandwyne, Angleži so tedaj vzeli Philadelphia, gospodarili so v New Yorku, dočim se je Washington z 9,000 možmi umaknil v Valley Forge, kjer je sklenil prezimiti. Ta Washingtonova armada ni bilo drugega kot čreda razčepanih, lačnih in pomanjkanja trpečih Amerikancev. Poleg tega so se začeli dvigati zoper Washingtona kritiki, očrnilo so ga pri kongresu, nihče ni bil zadovoljen z njim, celo vojak v njegovih lastnih vrstah so ga napadali. Toda Washington je vztrajal in molčal in mislil svoje. Mislil je, da domovina ne more napredovati, ako bo morala poslušati vsakega nezadovoljneža. Washington je verjel v enega samega voditelja, sovražil je kritike, in baš raditega se mu je posrečilo končno zmagati, ker je poslušal sam svoj pošten razum in prisilil kritike, da so končno umolkli.

V letu 1777, ko je bil Washington trikrat poražen s peščico svojih patriotov, je imel najhujše čase. Dvignili so se zoper njega lastni bratje in kričali v javnosti, da je diktator. Pojavljali so se razni generali, ki so odkrito govorili, da če bi oni vodili armado, da bi bili Angleži že zdavnej pregnani. V zimi 1777 so kritiki kot Thomas Voway, Thomas Miffin, Charles Lee, Benjamin Rush skupaj z generalom Horatio Gates, javno obtožili Washingtona diktatorske vlade in zahtevali, da se ga odstavi kot vrhovnega poveljnika. Pridobili so za sebe kongres, ki je začel nagajati Washingtonu z intrigami. Washington je še vedno molčal, toda se pripravljaj. Napadel je sovražnika nenadoma pri Monmouth in porazil bi vso angleško vojsko tedaj, da ga niso izdali lastni generali, med njimi Charles Lee. Sedaj se je dognalo, kam cikajo nasprotniki Washingtona, toda toliko moč so imeli zarotniki pri kongresu, da namesto da bi slednji dal izdajalske generale postreliti, jih je samo umaknil od poveljstva za eno leto. Washington je divjal od jeze.

Eno lastnost je imel Washington, in ta mu je priborila končno zmago. Znal je navdušiti svoje ljudi, in v najbolj črnih dnevih ni obupal. V letih 1782 je doživel še več porazov, toda vztrajni mož je šel naprej, dokler ni v letu 1783 pri Yorktownu s svojo sicer slabo, toda skrajno navdušeno armado nenadoma napadel angleškega vrhovnega poveljnika Cornwallisa, ga zajel in prisilil k popolni predaji. Washington je tu vjel vso angleško armado, 7,500 mož in tako povzročil, da je ameriško-angleška vojna leta 1783 se končala s popolno zmago Amerikancev.

Takoj ko je bilo vojne konec, se je Washington poslovil od armade in odpotoval na svoje posestvo v Mount Vernon. Tekom osmih let, ko je vodil ameriško armado, je imel stroškov s to armado nekako \$70,000. Za sebe ni zahteval nobene plače. Hotel je živeti mirno na svojem posestvu. Bil je sit neprestanih medsebojnih preprirov, katere so imeli Amerikanci. Ko so namreč Amerikanci z zmago v letu 1783 dobili neodvisnost in svojo lastno državo, so se začeli medsebojno silovito prepirati. Washington tega ni mogel trpeti. Dežela se je nahajala v pravem kaotičnem položaju. Vsaka država je hotela biti za sebe. Newyorčani so vlekli na svojo stran, Virginčani so hoteli imeti bolj aristokratsko vlado, ljudje v Massachusettsu so hoteli vse druge kontroli. Največji pesimizem je prevladoval v deželi, nobene skupne postave niso trpeli, da, celo denar je bil v eni državi drugačen kot v sosednji. Nihče ni hotel priznati gospodarja nad seboj.

Tako je bil Washington v maju mesecu 1786 prisiljen pisati svojim prijateljem, naj nikar ne vlečejo vsak na svojo stran, ker mora Amerika absolutno propasti, ako ne bo imela edinstvene vlade in enega gospodarja. Washington je povdarjal, da ne mora tekom enega leta pokazati, ako je bila revolucija blagoslov ali prokletstvo za ameriški narod. Njegova številna pisma vodilnim možem Amerike so končno le povzročila, da so se Amerikanci stregli in začeli misliti na edinstvo, zlasti ker se je ponovno povdarjalo, da bodo Angleži vporabili ugodni trenutek in znova se polastili Amerike. To je pomagalo.

Tozadevno je položaj v letih 1783 do 1787, ki je prevladoval v Ameriki skoro enak položaju v Jugoslaviji. Po končani vojni so se Amerikanci strupeno medseboj prepirali, kakor se pripravljajo danes Jugoslavlani. "Narodni voditelji" so imeli in imajo vsak svoje zdravilo, in se v medsebojnih bojih cepijo v svojih močeh, dokler ne pride skupni sovražnik — Italijan, ki bo naredil konec temu, ker lastni bratje ne znajo narediti edinstva medsebojno. Washingtonu se je končno posrečilo pregovoriti razburkane države, da so sklicale ustavotvorno konvencijo, ki se je sešla 14. maja, 1787, v Philadelphiji, kjer je bil Washington takoj izvoljen za njegovega predsednika.

D O P I S I

Cleveland, O.—Ker mi vsako leto ob tem času prihaja v spomin dogodek, o katerem, mislim, da je edini te vrste, zato mišlim, da bi bilo umestno, da ga opišem, da ne bo šel v pozabljenje. Dogodek je resničen in se je izvršil v prijazni vasi na Gorenjskem. Bilo je ravno na pustno nedeljo, približno pred 28. leti. Ljudje so šli ravno od sedme maše. Otroci, kot navadno, je bila prva, odrasli so bili pa bolj počasni. Nekaj pobožnih žensk je ostalo še v cerkvi.

Kar naenkrat se zasliši glas: "Gori! Gori!" Kmalu nato pa se že tudi zasliši ožten glas vso, ki je naznanjal ogenj. Ljudje se vsi prestrašeni ozirajo okrog sebe, češ, kje da gori. Kmalu opazijo, da se vale črni oblaki dima in tudi ognjeni zubli iz bližnjega hriba, kakih 15 minut hoda oddaljenega. Na tem hribu je bila ena sama hiša z gospodarskimi poslopji in ljudje so bili prepričani, da ta hiša gori.

Kar je bilo mož in fantov, skočijo po hišah in pograbiijo, kar kateremu pod roke pride: krampe, cepine, sekire in se zapodijo na vso moč proti hribu, da bi rešili, kar se še da rešiti. Domača dekle iz dotične hiše je bila še v cerkvi, kjer je čakala na sposed, ker se je imela drugi dan poročiti, ko ji pridejo ljudje povedat, da gori domača hiša. Dekle odhiti s strahom v sru, misleč si, da bo najbrže že prepozno vse gašenje.

Ko priteko gasilci na lice mesta, pa vsi presenečeni obstanejo, ker vidijo, da ne gori hiša ali gospodarsko poslopje, ampak velika grmada pred hišo, ali kakor smo imenovali tako grmado "pust". Ljudje niso vedeli, ali bi se jezili ali smejali, ker so prišli "pusta" gasit.

Da boste razumeli, kaj je to "pust", moram še nadalje razložiti, da smo pri nas, kakor tudi drugje, vsako leto na pustni večer zakurili veliko grmado, kateri smo rekli "pust". Ko se je na pustni terek zmrčilo, so se začele prižigati take grmade po hribovih, da se je bolj daleč videlo. Poleg grmade je mladina pela in vriskala, da je bilo pravo veselje. Zakaj pa ne, saj to je bil zadnji večer veselja in zabave, ker drugi dan nastopi post in s postom je tudi konec zabave.

Kar nam je prineslo druga leta veselje, nam je prineslo to leto strah in grozo. Kakor vsako leto, tako sva tudi tistikrat z bratom Jakom nanosila kar je bilo potreba za grmado. Par tednov sva nosila skupaj dračje in

drugo gorivo, da je bila res že prav velika grmada. Kako sva se že veselila, da bo najin "pust" večji, kakor pa sosedov, saj veste, da je konkurenca povsod.

Ta najin "pust" pa je bila izkušnja in nevošnjost nekega dečka, pa je šel v nedeljo prvi iz cerkve, stekel na hrib in zažgal grmado in s tem napravil velik strah ljudem, nama z bratom pa strašno jezo. Brat je obetal, da ga bo neprimernost pretepel, pa je ostalo samo pri obljubi, ker je bil nagajivec močnejši. Jaz sem bila nazadnje pa še ponosna, ker je naš "pust" gorel s tako parado, da ga je vsa fara gledala.

Gorenjka.

Euclid, O.—Ker sem tudi jaz eden tistih "srečnih", ki moram rad ali nerad živeti brez dela in uživati neplačane počitnice, sem se namenil napisati dopis za našo edino razvedrilo v teh dolgih zimskih večerih v našo priljubljeno Ameriško Domovino. Pisanje me ne skrbi, samo tisto me skrbi, da ne bi g. urednik poslal dopisa v furnez mesto v tiskarno. No, bomo že videli.

Veste, ljudje božji, ena reč mi leži na srcu. Slišal sem namreč, da bodo tista skupna društva ali kako se že reče, pridedila velikansko maškerašno veselico na pustni terek zvečer in sicer tam gori pri fari sv. Kristine na Bliss Rd. Pravijo, da bodo imeli dvanajst nagrad. Štiri za najlepše maske, štiri za najpomembnejše in štiri za najbolj smešne.

Škoda, ker nimajo vsaj še eno nagrado za najbolj neumne, potem bi jo prav gotovo jaz dobil. Tako pa ne vem, če bo kaj. Ampak gledat bom pa šel, saj ne stane več kot "tu bic". Moja boljša polovica mi včasih pravi, da imam večjo srečo ko pamet. Kaj ko bi se to uresničilo in bi bil jaz eden tistih srečnih, ki bodo dobili nagrade že kar pri vratih in pa še "keš". Prva nagrada bo tri dolarje, druga pa dva dolarja. Doj, ali bo srečen, kdor jih bo dobil! Če bi bil jaz tako srečen, bi vse maske tretal in pa še tisto bi zažigali: Prej pa ne gremo dam . . .

Sedaj pa, dragi čitatelji in čitateljice, če boste tako srečni, da boste brali ta dopis, pridite na to prireditev. Na starost se ne gleda, samo glejte, da boste imeli dobre podplate na čevljih, da ne boste šli bos domov. Godba bo tako fina, da boste morali plesat, pa magari po eni sami nogi. In če vas ima firbec, kaj bo še drugega, pa pridite pogledat. Na svidenje!

Eden z marosta.

AMERIŠKO-JUGOSLOVENSKI KLUB

Piše ANTON GRDINA, Cleveland, O.

Ta-le dopis bi bil moral biti objavljen že pred tednom dni, toda kakor zadene druge bolezen, prav tako se ni ognila tudi nene tista "flu". Samo mal prehlad je dovolj, pa je človek vržen v cunje lenoba past; osem dni sem se ji pokoril. Vidi se pač, da bo treba nehat z napornim delom in si bolj čuvati še ostale dni, kolikor jih je še odločenih za nadaljni življenj. Sicer je še energija in korajža velika, toda telesne moči pa ne vzdrže. Treba bo več počitka in manj napora. Treba bo nekaj javnega dela in večernih sej opustiti in to prepustiti mladim močem. Do sedaj smo v tem cizru ravnali baš nasprotno, namreč: zdi se mi, da smo povsod delali le stari, mlajši pa so bili v tem času brez skrbi, brez smotra in brez cilja za bodoči življenj. Izjema bi se našla samo tam, kjer je tudi mladina disciplinirana in naučena od staršev posnemati jih. Takim vsa čast!

Naj na kratko omenim par besed o Ameriško - jugoslovenskem klubu. Ustanovljen je bil nekako pred tremi leti v name-

nu za tukaj bivajoče naše ljudi, ki so se naselili iz države Jugoslavije. Ta klub je bil potreben iz več ozirov. Prvič radi tega, ker smo bili nekako dolžni domovini dati moralno priznanje, ker je bila osvobodjena, je postala lastna država, ki nas je sprejela, kar nas je sploh mogla. Žal, da jih velik del ni mogel sprejeti, ker jih je tuja roka že poprej zarubila.

Drugič je bil klub potreben tudi iz vzroka, ker se nam je večkrat nudila prilika in se bo nudila tudi v bodoče, namreč, ker so in bodo še prihajali zastopniki ali predstavniki Jugoslavije na obisk ali po uradnih opravkih v našo največjo jugoslovansko metropolo v Ameriki. Nekakšno organizacijo moramo imeti, ki se zavzema ob takih prilikah, ker se posamezniki in razna društva za to ne morejo zanimati. Zato je na mestu poseben klub, ki ima nalogo to vršiti. Podobne klube imajo vse narodnosti. Komu ni znano, kaj so že storili Čehi in Slovaki, ujedini tukaj v Ameriki, za svojo domovino v

starem kraju! Nič se ne ve, kdaj bo prišel glas iz domovine: "Jugoslavlani v Ameriki, pomagajte!" Naša domovina stoji danes pred mesarskim plohom; vsak dan lahko zarobja ognjeviti vihar in smrtni bojni ples. Iz naših krajev že pošiljajo pisma, da so kraji ob meji skoro že v bojni sezoni. Vse se brusi in pripravlja, vse se trese pred grozo, ki bo zadela najlepše dele zemlje naše mile Slovenije.

Ni vprašanja, da je bil klub potreben ustanovitve in je potreben še za nadaljni obstoj. Pred ustanovitvijo Jugoslavije smo tudi imeli klube in zveze in vse, kar smo mogli organizirati. Denar smo skupaj zbirali, da smo na ta način pomagali domovini osvoboditi se izpod tujih tlačiteljev v svojo lastno državo Jugoslavijo, za katere ustanovitev so delali naši največji močje v domovini, brez razlike stranke in prepričanja.

Če je bil ustvor Jugoslavije tako nujno potreben, da so se zanj zavzemali taki odlični in večji ljudje in toliko let poprej za isto delovali, je toliko bolj potreben obstoj Jugoslavije še danes. In dokler je potreben obstoj Jugoslavije, so potrebni tudi jugoslovanski klubi med nami. Dokler imamo še iskri ljubezni do jezika in do grude, kjer je tekla naša zibelka, smo dolžni, da četudi smo na ameriških tleh, ozreti se na domovino in zanjo migniti vsaj z mezinem in pokazati, da smo sinovi in hčere jugoslovanske zemlje. Osobito pa to zlasti takrat, ko je domovina v stiski in bedi, nad katero že igrajo kartice, kako jo bodo razdelili njeni sovražniki.

Radi tega zagovarjam Ameriško-jugoslovanski klub in njega namen. Klub nima nobenega namena kar se tiče Jugoslavije, nego edino le to: da naj bo Jugoslavija ujedinjena, močna in skupna. Ako se v Jugoslaviji dogajajo nerednosti in nesporazumi z vlado, ne more klub k temu, ne za in ne proti ničesar ukrepati. Klub obstoji iz članstva, ki biva tukaj, vladne odnose v domovini pa naj reši narod sam doma.

Kdor misli, da je tak klub na mestu, ga lahko podpira in se ga oprime. Vsakemu je prosto, in vsak lahko postane član, če hoče pokazati, da mu je za domovino in za svoje, katerim bi se potom kluba, če bi imel na tisoče članov, mnogo pomagalo. Tak klub je pa še potreben med nami tukaj, da goji kulturne ideje in da deluje za uresničenje našega Kulturnega vrta. Ni dvoma, da je mnogo potreb, katerim bi se lahko pomagalo, če bi bil klub dovolj močan po član-

NEKAJ POSEBNEGA V SLOVENSKEM DRUŠTVENEM DOMU

Euclid, O.—Vse je vse nekako tiho, mirno in dolgočasno povsod v tej veliki krizi, ki je objela ves svet, kakor nekaka tuberkuloza, za katere ni zdravila in ki se drži svoje žrtve tako dolgo, dokler jo ne ugonobi. Prav tako izgleda, da iz te krize ni pomoči. Vse predolgo traja ta kriza in ni izvideka za boljše čase. A poleg vsega tega smo imeli v tem minulem predpustnem času mnogo prireditev vsake vrste od strani podpornih, kakor tudi kulturnih društev, katere so nas zabavale s svojimi prireditvami, posebno pa naše dramsko društvo Adria in Naša zvezda sta se odlikovali in nam priredili vsako po eno igro, tako da je bilo občinstvo zadovoljno in prireditvi sta bili dobro obiskani. Zato upam, da nas bodo zopet kmalu iznenadili s kako lepo igro, predno bo zaključek sezone za prireditev v dvorani.

Toda naša društva pa tudi ne mirujejo, ampak se prav pridno pripravljajo za druge prireditve, katere se bodo vršile od sedaj naprej. Najbližja prireditev se vrši v nedeljo 5. marca, katero priredi Gospodinski odsek

Če verjamete al' pa ne.

Na 4. marca je velika reč v Zed. državah. Ena teh velikih reči je zaprisega našega novega

stvu in bi vsi ko eden delali za naše narodno dobro.

Drugi narodi imajo močne lige in organizacije. Ime ne pomeni ničesar, delo je, ki govori. Tudi ime kluba se lahko spremeni, če bi bilo potreba, toda ali hoče narod, da se narod spremeni? Kaj pa smo vendar! Radi bi, da bi nas drugi cenili, pa se niti sami sebe ne znamo ceniti. Kako radi udarjamo po sebi in po svojih. Vselej pa, kadar bijemo sebe, dajemo tujcu ključ, da bo odprl vrata in udaril še on, in to vse od kraja.

Torej klub je narodu na razpolago. Klub je imel dvakrat sejo: koncem decembra in 10. februarja. Vprašanje je bilo, če se klub razpusti ali se nadaljuje in če se ime spremeni. Vse je ustajalo na tem, da ostane kakor je, vrhu tega pa še, da se klub ojači in poživlji. V ta namen si je klub izvolil tudi nov in večji odbor. Klub si je izbral novega predsednika v osebi moža, ki bo kos nalogi. Moža, ki ima za seboj skušnje v delu za jugoslovansko idejo in edinstvo. Bodoči predsednik je namreč Mr. Michael Lah. Kdo se še ne spominja, kako je bil on delaven za časa, ko se je v domovini ustvarjala Jugoslavija. To je mož, ki je Jugoslovancem priporočal in po sreč. Kdor je bil Jugoslovancem od začetka, in to ne samo v besedi, marveč tudi v delu, tak zasluži biti uradnik takega kluba in osobito njegovega predsednika.

Klub oziroma članstvo je lahko ponosno na novo izvoljenega predsednika, ki se bo zanimal in delal, da bo šel klub za ciljem in delom, za rojake v domovini in za rojake tukaj.

Klub ima dva podpredsednika: Mr. N. Popp in M. Marinčević. Dva tajnika: Mr. Joško Penko in Mr. George Vojnovič. O drugih uradnikih bo poročal kdo drugi, ker nimam zapisnika pri sebi.

Klub je pa izvolil še posebnega predsednika ali voditelja za Narodni vrt. Za ta važen urad je bil izvoljen Mr. John Mihelich, ki naj sam organizira večji ali širši odbor za skupni narodni vrt. Na ta način bo šlo delo v skupni akciji gladko naprej in to za skupni jugoslovanski narod in za tesnejše prijateljstvo med seboj.

Slovenskega društvenega doma na Recher Ave. Začetek bo ob 7:30 zvečer. Kaj bo vse na tej prireditvi: balončki se bodo napihovali, po napihovanju bodo pa seveda pokali; menda ja! To bo veselja, posebno za naše mlade bo to interesantno in zabavno. Pa kaj še? No, šaljivo pošto bomo tudi imeli in lepo mlado pismošinjino. To pa radi tega, ker ženske prirede zabavo, zato hočejo, da one izvrše vsa dela od konca pa do kraja; menda ja! Kaj bo pa še vse pripravljeno za onega, ki bo najsrečnejši med srečnimi, ne bom omenil. Najbolje bo, da pridete kar sami pogledat, morda vi sami dobite, kar boste imeli za spomin za vse življenje. Zatorej se prijazno vabi vse cenjeno članstvo in drugo občinstvo na gori omenjeno zabavo Gospodinskega odseka, da se udeležite v velikem številu. S tem boste pripoznali njih trud in požrtvovalnost za Slovenski društveni dom. Ta odsek se trudi in deluje direktno za dom in njega kuhinjske potrebnosti, ki se jih potrebuje še veliko v kuhinji, ako hočemo našim odjemalcem naših prostorov (Dolge na 4. strani)

prezidenta, druga pa je, ki je še bolj važna, veselica v Girardu. Ker si ne morem privoščiti, da bi šel v Washington gledat tiste lepe ceremonije, bom šel pa samo do Girarda. Dolčič in Anžiček pravita, da bo v Girardu še bolj lušno kot v Washingtonu in sem jih prijel za besedo, pa obljubil iti tje. Seboj bom vzel tudi (ali bo on mene) prijatelja Primoža in nekaj njegovih pevcev od Zvona, da se 4. marc proslavi po paragrafi. Da so povabili pevce od Zvona poleg mene, je najbrže vzrok ta, ker ne verjamejo, da bi sama s Primožem dovolj lepo pela. S Primožem bova šla dovolj zgodaj v Girard, da greva lahko spotoma še v Farrell, Pa. k Trobentarjevim, kjer tako imenitne klobase delajo. Svetoval sem Primožu, da bi iz Farrella stopila še v Pittsburgh, ki se skoro Farrella drži, pa je rekel, da nak, ker bi iz Pittsburgha morala nazadnje siliti pa še v Kanado, če ne mar naravnost v stari kraj.

Zvedel sem od Girardčanov, da so sedaj povečali spodnje prostore. Ne vem sicer kaj je bilo vzrok, zdi se mi pa, da so jih samo radi Primoža, da se mu ne bo treba vedno priklanjat, ker je tako pregrešno velik, da ni nikomur podobno. Torej na 4. marca se bomo ustoličevali v Girardu. Drugo je že vse urejeno, gre se samo še za Majka, če ga vzamemo seboj ali ne. Če se bomo mogli zmazat brez njega, bo precej več prišlo na vsakega izmed nas. (Da bi le ne bral tega, ker potem bo še nalašč šel z nami.)

Girardčanom pa že naprej povem, da ni treba imeti nikakih sitnosti ali ceremonij z nami. Da dobimo le vsak kakih pet klobas, pa skledo zelja in par kvorov ohajčana na osebo, pa imamo kmalu dosti. Na svidenje, fantje!

Jutri si ga bomo voščili, kakor zgleđa. Torej, da bi ga ucajali še mnogo let zdravi in zadovoljni in če le mogoče brez Hooverjeve zlahte. Kar se tiče pijače, prosimo Boga, da ne bi bilo nič slabše kot je sedaj.

Zadnjič sem srečal prijatelja, ki je tako kašljal, da mi je moral reči trikrat "halo," predno sem ga razumel.

"Nace," sem mu rekel, "tvoj kašelj se mi pa prav nič ne dopade."

"Vidiš ga, obledo, kaj misliš, da se meni?"

"Ampak jaz mislim, da je nevarno kašljat v tem vremenu. Mene poslušaj, pa ko dohtarju pojdi. Zdravniki imajo dandanes taka zdravila, da jih boš samo enkrat vzel, pa se ti bo samo še enkrat zaletelo in kašelj te bo pustil."

"No, če mi pa ti svetuješ, bom šel k dohtarju," pravi Nace.

Srečam ga čez nekaj dni in vidim, da še bolj kašlja, kot je poprej, zato ga vprašam:

"Ja, kaj nisi šel k zdravniku?"

"Šur da sem šel."

"Pa ti je dal zdravilo?"

"Aha."

"Pa si jih jemal?"

"Poskusil sem jih, pa sem po prvem poskusu sklenil, da bom raje kašljal."

V restavrant pride možak in si naroči telečji steak. Ko ga začne obdelovat, se mu zdi, da je preveč trd, pa pokliče natakarja:

"Vi, kaj je to pri vas steak? Saj to je čisto navaden podplat!"

"O, gospod, tega vendar ne boste trdili, da je to podplat."

"Čisto navadno usnje je, saj ga niti prerezat ne morem."

"Čakajte, da vam dokazem, da je to steak in ne podplat. Vdajte, takle steak stane funt danes 15 centov, podplatov pa ne morete kupiti niti med brati izpod 75 centov."

1933	FEB.	1933
So	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

FEBRUAR

28.—Ženski odsek S. D. Doma, maškeračna veselica v S. D. Domu.

28.—Klub družtev SND; maškeračna veselica v obeh dvoranah SND.

MARC

4.—Društvo Progressives št. 641 SNPJ, zabava v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

4.—Skupna društva SSPZ, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

4.—Društvo Abrašević priredi dvodnevni bazar v Grdinovi dvorani.

11.—Gay Fellows Club, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

12.—Clevelandka federacija družtev SNPJ, popoldne program in plesna veselica zvečer v obeh dvoranah S. N. Doma na St. Clair Ave.

12.—St. Joseph Sports "minut show" v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

15.—Društvo Svobodomiselnih Slovencev, card party v spodnji dvorani S. N. Doma.

17.—32d Ward Democratic Club, ples v S. D. Domu.

18.—Klub Ljubljana, zabava v Slovenskem Društvenem Domu, Recher Ave.

18.—Društvo Napredne Slovencev, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

19.—Društvo Prijatelji št. 215 SSPZ, zabava in igra v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

19.—Socialistična stranka, bazar v spodnji dvorani S. N. Doma.

22.—Društvo Slovenski Dom št. 22 SDZ, zabava v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

25.—Društvo Složne Sestre št. 120 SSPZ, veselica v spodnji dvorani S. N. Doma na St. Clair Ave.

29.—Ženski klub fare sv. Vida priredi card party.

APRIL

2.—Društvo Blejsko Jezero št. 27 SDZ, 10-letnica obstanka, v Slovenskem Delavskem Domu na Waterloo Rd.

9.—Jugoslovanski Pasijonski Klub, predstava v S. N. Domu.

9.—Društvo Verovšek, igra v S. D. Domu.

16.—A. D. K. društvo priredi plesno veselico v Grdinovi dvorani.

16.—Samostojna Zarja, koncert v S. N. Domu.

20.—Društvo Martha Washington št. 38 SDZ, ples v S. N. Domu na St. Clair Ave.

22.—23.—Društvo Strugglers, proslava 6. obletnice ustanovitve društva, prireditev in ples v S. D. Domu.

22.—Društvo Collinwoodske Slovence št. 22 SDZ priredi plesno veselico v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

22.—Društvo Pioneers HBZ, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

23.—Dvor Baraga, C. O. F., priredi plesno veselico v Grdinovi dvorani.

23.—Altarno društvo fare sv. Vida priredi na Belo nedeljo banket v novi šoli.

26.—Ženski klub fare sv. Vida priredi card party.

29.—Društvo Orel Baseball Club, plesna zabava v Grdinovi dvorani.

29.—Kleaver Kids Klub, ples v S. D. Domu.

29.—Jolly Boys, ples v avditoriju S. N. Doma.

30.—Društvo Jadran, koncert v S. D. Domu.

30.—Društvo Blaue Donau, koncert v avditoriju S. N. Doma.

MAJ

7.—Slovenska šola S. D. Doma, koncert v S. D. Domu.

ma, koncert v S. D. Domu.

14.—Društvo Orel, materinska proslava v Knausovi dvorani.

14.—Društvo sv. Ane št. 4 SDZ, slovesno blagoslovljenje in razvitje društvene zastave. Blagoslovljenje zastave ob 2. popoldne v novi cerkvi sv. Vida, razvitje zastave v S. N. Domu, in zvečer plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

14.—Dekliško društvo Kraljica Majnika in podružnica št. 15 S. Z. Z., proslava Materinskega dne v S. N. Domu na 80. cesti.

21.—Podružnica št. 41 S. Z. Zveze priredi razvitje zastave v Slovenskem Delavskem Domu.

28.—Društvo Progressives št. 641 SNPJ, zabava v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

28.—Piknik Slovenskega Narodnega Doma v Maple Heights na prostorih fare sv. Lovrenca v Maple Gardens.

28.—Jugoslovanski Pasijonski Klub, predstava v S. N. Domu.

JUNIJ

4.—Peta obletnica "Ljubljane," skupna društva v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

4.—Skupna društva fare sv. Vida priredi velik piknik na Špelkotovih farmah.

11.—Ženski odsek Slovenske Zadrzne Zveze, piknik.

11.—Pevsko društvo Zvon, piknik pri Anton Gorišku na Green Rd.

18.—Društvo Collinwoodske Slovence št. 22 SDZ priredi piknik na Močilnikarjevi farmi.

25.—Clevelandski Sokol, veselica in telovadba na vrtu Slovenskega Društvenega Doma na Recher Ave.

JULIJ

16.—Slovenska Zadrzna Zveza, praznovanje 20-letnice.

16.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ, piknik na Pintarjevih farmah.

23.—S. P. P. S. društvo Cvet priredi piknik na prostorih fare sv. Lovrenca v Maple Gardens.

23.—Piknik Zveze Collinwoodske družtev na Močilnikarjevi farmi.

AVGUST

6.—Skupna društva fare sv. Vida priredi velik piknik na Špelkotovih farmah.

13.—Piknik Slovenskega Narodnega Doma v Maple Heights na Goriških prostorih na Green Rd.

OKTOBER

21.—Društvo Orel priredi plesno veselico v Grdinovi dvorani.

28.—Društvo Progressives št. 641 SNPJ, zabava v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

29.—Društvo Danica št. 11 SDZ praznuje dvajsetletnico obstanka z veliko veselico v S. N. Domu.

NOVEMBER

29.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ, veselica v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

V Angliji imajo najhujšo zimo v 38. letih

London, 25. februarja. Anglija ni doživela že zadnjih 38 let tako stroge zime, kot se je pojavila v teh dnevih. Sneg leži po mnogih krajih do šest čevljev visoko. Silen sneg je zapadel tudi v Londonu, toda je hitro skopnel. Kakih 20 oseb je zmrznilo v snežnih zametih po deželi.

EUCLID RIFLE and HUNTING CLUB.

Piše A. BAVETZ

Kot poročajo časopisi, je japonska delegacija izstopila iz Lige narodov, ker jim nevoljivi ljudje ne puste, da bi dražili Kitajce. In kaj nazadnje druge ljudi briga, o čem se pogovarjata sosedna čez fenc, pa naj si že voščita dobro jutro s sekirami, poleni ali s kvortom ohajčana. Ta korak japonske velesile naj bo tudi nam v zgled. Blagoslovljenje zastave ob 2. popoldne v novi cerkvi sv. Vida, razvitje zastave v S. N. Domu, in zvečer plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

14.—Dekliško društvo Kraljica Majnika in podružnica št. 15 S. Z. Z., proslava Materinskega dne v S. N. Domu na 80. cesti.

21.—Podružnica št. 41 S. Z. Zveze priredi razvitje zastave v Slovenskem Delavskem Domu.

28.—Društvo Progressives št. 641 SNPJ, zabava v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

28.—Piknik Slovenskega Narodnega Doma v Maple Heights na prostorih fare sv. Lovrenca v Maple Gardens.

28.—Jugoslovanski Pasijonski Klub, predstava v S. N. Domu.

4.—Peta obletnica "Ljubljane," skupna društva v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

4.—Skupna društva fare sv. Vida priredi velik piknik na Špelkotovih farmah.

11.—Ženski odsek Slovenske Zadrzne Zveze, piknik.

11.—Pevsko društvo Zvon, piknik pri Anton Gorišku na Green Rd.

18.—Društvo Collinwoodske Slovence št. 22 SDZ priredi piknik na Močilnikarjevi farmi.

25.—Clevelandski Sokol, veselica in telovadba na vrtu Slovenskega Društvenega Doma na Recher Ave.

29.—Ženski klub fare sv. Vida priredi card party.

4.—Skupna društva fare sv. Vida priredi velik piknik na Špelkotovih farmah.

11.—Ženski odsek Slovenske Zadrzne Zveze, piknik.

11.—Pevsko društvo Zvon, piknik pri Anton Gorišku na Green Rd.

18.—Društvo Collinwoodske Slovence št. 22 SDZ priredi piknik na Močilnikarjevi farmi.

25.—Clevelandski Sokol, veselica in telovadba na vrtu Slovenskega Društvenega Doma na Recher Ave.

29.—Ženski klub fare sv. Vida priredi card party.

4.—Skupna društva fare sv. Vida priredi velik piknik na Špelkotovih farmah.

11.—Ženski odsek Slovenske Zadrzne Zveze, piknik.

11.—Pevsko društvo Zvon, piknik pri Anton Gorišku na Green Rd.

18.—Društvo Collinwoodske Slovence št. 22 SDZ priredi piknik na Močilnikarjevi farmi.

25.—Clevelandski Sokol, veselica in telovadba na vrtu Slovenskega Društvenega Doma na Recher Ave.

29.—Ženski klub fare sv. Vida priredi card party.

4.—Skupna društva fare sv. Vida priredi velik piknik na Špelkotovih farmah.

11.—Ženski odsek Slovenske Zadrzne Zveze, piknik.

11.—Pevsko društvo Zvon, piknik pri Anton Gorišku na Green Rd.

18.—Društvo Collinwoodske Slovence št. 22 SDZ priredi piknik na Močilnikarjevi farmi.

25.—Clevelandski Sokol, veselica in telovadba na vrtu Slovenskega Društvenega Doma na Recher Ave.

29.—Ženski klub fare sv. Vida priredi card party.

4.—Skupna društva fare sv. Vida priredi velik piknik na Špelkotovih farmah.

cu streljanja pa se obrne naš predsednik Brus k meni in solznih oči reče krepko in izrazito besedo: pogoreta! Jaz sem ga tolažil, češ, da sem tudi jaz že včasih peljal naše fante k taki zmagi, pa sem še vedno tukaj. Potem sem ga pa peljal v kot in mu tam na uho zašepetal, da če bomo tudi izročili St. Clairčanom zastavo, pa sem že dobil nekaj naših krepkejših fantov, ki so mi obljubili, da bomo šli St. Clairčane počakati, ko bodo šli domov, pa četudi je njih predsednik iz Trzina doma, pa jim bomo zastavo vzeli nazaj. Jaminez je rekel okej in hitro sva šla lepo in prekorno ideo zalit v kuhinjo, kjer sva ravno vjela Marnove iskrene besede, ki jih je govoril sodčku: "Aha, ta pa, ta!"

Ko sta oba izvedenca, Glažar in Bavetz, konstatirala, da je naš klub pogorel za 41 pik, smo povabili fante od St. Clair kluba, da je poljska kuhinja ravno nakažljiva in da se bodo delila telesna dobra dela. Posejli smo za dolgiimi mizami, nekaj čez 40 krepkih junakov in iz kuhinje sta se prismejljali Mrs. John Dolenc in gospodična Brusova. Naše oči se sicer niso pasle na žaridelih ličkih naših kuharic, pač pa so se (vsaj moje) zavijale v obilne skode, iz katerih se je širil prijeten vonj, parfumiran po kislem zelju in kranjskih klobasah.

Da se vsa stvar vrši po disciplini, je naš predsednik Brus dal poveljstvo nad utrjeno armado pri mizi predsedniku od St. Clair Rifle kluba, Andreju Pirnatu, katerega smo zrinili na častno mesto na koncu mize, na drugem koncu je bil pa ekspresednik Sietz, ki naj bi imel spodnji konec omizja pod komando. Ko sem se toliko poslužil stvari, da sem dobil sapo, sem prijazno svetoval gostom, naj bolj udrihajo po zelju, ker klobase se lahko zavije v papir in vzame domov, s zeljem je pa bolj težavno. Moj človekoljubni nasvet je bil v polni meri upoštevan in rezultat je bil, da že ves teden klobase jem. Hvala lepa, fantje, za prijazno naklonjenost.

Za klobasami je priletel na mizo rdečelični ohajčan, ki nam je razmajal jezike. Prvo besedo si je vzel kar sam predsednik omizja, Pirnat, ki se je v iskrenih besedah zahvalil za povabilo in za zmago. Od naše strani se mu je zahvalil naš predsednik Brus, ki se je zahvalil za poset in izrazil upanje, da nam St. Clairčani boljše postrežejo, kot smo mi njim. Govor živahno podpiran od naših fantov. K besedi se je oglasil France Grebenc, ki je rekel, da ga veseli, da služijo pod takim predsednikom kot je Brus. Obrnili smo ga na pravo pot in mu skušali dopovedati, da on služi pod Pirnatom in ne pod Brusom, kar mu pa ni šlo v glavo, češ, da je Brus fejest fant in da njemu ne bo nihče ukazoval, kje naj služi, pod katerim cesarjem. Predsednik Andrej si ni mogel pomagati drugače, da je vrgel Grebenčev predlog iz dnevnega reda, Grebenc pa ne. Ta predlog je našega stoloravnatelja spravilo v tako voljo, da so bili poslej vsi predlogi iz dnevnega reda in sicer par minut prej, predno so bili stavljani.

Končno je prišla še jako važna zadeva na dnevi red, namreč, da se konstatira, kdo je ukradel Tonetu Baragi sodček ohajčana z bumparjev in se potem skesal, pa ga postavil v zadnji konec mašine. Skušali smo dokazati Baragi, da je bil sodček ves čas tam, da ga pa ni videl spredaj, je bil vzrok ta, ker je obrnil mašino, sodček pa je iskal še vedno na isti strani sveta. Ker je to jako važna stvar in ji je treba priti do dna, se je

sklenilo, da se imenuje porotni odbor. Imenoval ga je stoloravnatelj in sicer Glažarja, Podpacda, Jakata in Brusa. Ti štirje si sami izberejo peto kolo, oziroma petega člana, pa naj bo že ta potem sodček, galonca ali kdo drugi.

V tem je pa omizje energično zahtevalo, da se debata zaključi in se začne s koncertom, ki je neobhodno potreben, čemur se je gospod stoloravnatelj vdal in udaril po mizi, da nima nihče več besede, drugače kot v soli. Potem so se pa oglasili fantje in zaorilo je: "Jagerček jaga, kaj mu pomaga..." In tako dalje, in tako dalje, da smo se res prav radi imeli.

Prav lepa hvala vrlim fantom od St. Clair Rifle kluba za poset in dobro voljo. Naš tajnik Bavetz je v imenu kluba dal trem najboljšim strelcem nagrade in sicer: Tonetu Novaku, V. Penosa in John Papesh.

Tak je bil pa izid tekme:

St. Clair Rifle klub

Susel	77
Peterka	73
Urkanar J.	77
Turšič	87
Novak A.	90
Papesh	88
Penosa V.	89
Pirnat	70
Podpadeč	84
Urkanar A.	64
Penosa L.	87
Malovašič	73
Kren	72
Ravnikar	47
Glažar	69
Kavčnik	79
Sietz	78
Sinkovec	15
Pozelnik	80
Grebenc	88
Bučar	10

1409

Euclid Rifle klub

Sepec	72
Lesjak	77
Debevec	74
Bruss	80
Sober	70
Hoffart	78
Kozely	56
Močilnikar	40
Mrakar	75
Janževič	55
Dolenc J.	75
Knaus	73
Tomazič	45
Marn	70
Legan	63
Mandel	85
Bavetz	76
Baraga	54
Dolenc S.	85
Jerič	14
Klaus	51

1368

Naše fante se opozarja na prihodnji terek, da pridejo vsi v dvorano in pripeljejo tudi svoje boljše polovice seboj. Na programu ne bo nič streljanja, pač pa guljaj in polenta za dobrotit naši depresijskih želodcev. Kogar ne bo, naj sam sebi pripiše in se doma kisto drži. Tako je rekel naš predsednik in to tudi drži in je podpirano od vseh strani. Fantje, v terek na polento!

1,520,000 brezposelnih na potu po Ameriki

New York, 25. februarja. Narodni odbor za one, ki nimajo svojega domovanja, naznanja, da se nahaja danes na potovanju po Ameriki, peš, hodeč od mesta do mesta, najmanj 1,520,000 oseb. Ti ljudje so brez dela, brez denarja in brez strehe. Med njimi je 191,000 žensk in deklet.

V New Yorku so precej znižali davke

New York, 25. februarja. Oblasti so odredile, da bo znašal davek v New Yorku \$2.33 na vsakih \$100 vrednosti, dočim je znašal lanske leto \$2.55. To je najnižji davek, kar so ga imeli v New Yorku tekom zadnjih 38 let.

MILO URBAN:

ŽIVI BIČ

Roman

"Tistole nogo ji pokrij!" mu je zapovedal.

Čutil je, da je bilo čisto odveč, da je to rekel. In ko je bil že pred hišo, se mu je zopet zazdelo, da Kurnjava gleda za njim skozi okno in se reži s pošinjnim obrazom. Jezen se je obrnil, toda okno je bilo prazno.

Notar Okolicky je zaklel.

Po potu domov je stopil na pošto. Ven je prišel vesel in zadovoljen kakor človek, ki je slišal prijetno novico.

Adam Hlavaj že nekaj mesecev ni pisal Evi in tudi Eva mu ni pisala.

Dekan Mrva se je vrnil v petek, en dan po Evini smrti. Ko je izvedel, kaj se je z njo zgodilo, se je zamislil, postal mračen in hotel iti h kaplanu Letayu.

Pri vratih pa, ko je segel po kljuki, mu je roka omahnila.

"Prepozno!" je zašepetal.

V soboto je bil pogreb. Evo Hlavajevo so kljub vsem domnevam gubastih klepetulj pokopali na pokopališču. Pogrebne obrede je opravil Mrva sam. Njegov glas je bil ta dan močan in mračen, kakor bi bil pretkan s črnim trakom očitkov.

Samo zvon ni zvonil.

V nedeljo potem pa se je vršila okrog cerkve procesija: velika, prošnja procesija za konec vojske. Od malih detet do sivih starcev so Raztočanje prišli prositi za milost, za usmiljenje.

Cerkev je stala na višini, belakakor gos, z visokim stolpom, na katerem se je bilo videti še sledove "Andrejevega" slovesa. Krasen jesenski dan jo je odel s pojemajočim žarom. Kakor bi bilo razlilo vso svojo prelest, je solnce viselo v vratolomni višini modrega neba: s srebrnih strnišč, zalitih z neskončno svetlobo, je lahen vetrček prinašal bele kosme babjega leta, ki so sanjavo poletavali po zraku kakor jasne radosti, kakor otroške sanje v mesečnih nočeh. Vijoličasti gozdovi so se raztezali od pobočij Piljske do trat, hribi so se raztegali in razsinali in so bili videti kot čiste sličice pod steklom. Listič, ki je porumenel neke na lopi, je polagoma padal k zemlji: padel je na stezo pred cerkvijo in hitel po nji kakor prestrašen majhen deček, ki se meče z boka na bok in beži pred nekom, ki ga ni bilo videti, a ga je bilo mogoče slutiti skritega v sencah predmetov, pod hladnimi kamni in v vodi. Nekje je zakirikal petelin; dolg, jasen glas je preletel zrak brez odmeva, kar naravnost in je proniknil vse, kar mu je prišlo na pot. Za njim pa je bilo zopet tiho, nežno, lahno, nasičeno z vonjem gasnoče prirode in s petjem, ki je rahlo prodiralo iz cerkve. Prva slana je padla to jutro pri potoku pod bregom.

Pri stranskih vratih je prišla iz cerkve procesija. Mali nekdanji "Andrejev" drug se je oglasil v višini; v žarkih solca so se prikazale obleke ministrantov, križ s Sinom-človekom, ki ga je nesel šolski fant, se je sklonil med vrati in se zopet vzpel, zastave v rokah doraščajočih mladeničev so se dostojanstveno zravnale. Pod nebom je v bleščečem duhovskem ornatu prišel tudi dekan Mrva: glavo je imel golo in sivi lasje so vejali v vetru kakor utrpana pajčevina. Na skoraj prozornem obrazu mu je ležal mir morda, v očeh je bil velik jasen dan človeka, ki je našel sebe in se zaprl v srce, da bi od tam opazoval svet.

Tudi Letay je bil ta dan nekam bolj svetel. Šolska deca za njim, v belih oblekah iz boljših časov, je bila podobna sneženim kosmom; z njimi se je začnela vrsta pokolenj preko mladeničev in dev, ki so nosile kip Matere božje, preko očetov in mater do

starcev, ki so z molitvenikom v roki šli zadaj, podobni ugašajočim svečam. Tu je bila Ilčička v pisani ruti, tu je bil Andrej Koren v suknji in njegova mati, Domin in njegova žena, Krista v beli jopi, Hanka Belanovic, Dolnička

Mlinarjevi

Za "Ameriško Domovino" preštil M. U.

Segla sta si v roke in Dolinar je dejal pri slovesu: "Zbogom, oca!"

Nato je stopil Mlinar k nekemu lesnemu trgovcu ter mu prodal za seko zelo oddaljen gozd. Nekoliko svetlejšega obraza se je tisti dan vrnil iz mesta.

Za sveto Ano je bilo v bližnjem trgu žegnanje. Tjaka so pobožni ljudje hodili radi lepe službe božje, mladi in življenja željni pa radi kramarije in plešišča pod milim nekom. Tekla se je že dolgo tednov borila za ta praznik s prilozovanjem in slabo voljo. Lovrenc je pozabil svojih težkih udov in svojega čudnega nahoda. Čim bolj se je žegnanje bližalo, tim svežiji in zdraveji je bil. Njemu, kakor tudi Tekli je stalo na tem, da ostane Apolonija doma. Ona pa se tudi ni upirala, ko je zapazila zaroto.

"Pri plesu za sveto Katarino sem se slabo obnašala," je dejala zbadljivim smeškom. "Vidva ta si drug drugemu malo menj v napoto. I, pa bom že poslala za vama kakega ogleduha!" Nato pa je najprej brata poklicala na stran ter mu zaupno pripovedila Teklo v varstvo, nato pa je isto storila s Teklo.

Vendar pa je Lovrenc izgubil sestro v gneči, še predno sta prišla v cerkev. Saj je Tekla prišla na to žegnanje vendar samo zato, da se sestane s svojim Janezem. Tako je bilo pač brez posebnega truda mogče urediti, da so se po službi božji našli vsi tisti, ki so se hoteli. Lovrenc je stal z Agato pri plesišču, a Tekla in Janez sta se šetala po stezi ob potoku gori proti zaobljubni kapeli, ki je stala na malem gričku med jelkami. Celo v senci je bilo vroče. Zemlja je hrepnela po dežju. Janez in Tekla sta šla za kopalnišni zid, kjer je le še par križev štrlelo iz trave. Trava je bila ožgana, a divji nageljčki in žajbelj so se zibali med timijanom. Janez si je bil zataknil za uho nageljček. Ob zidu je vprašala Tekla plaho: "Ali naju ne vidi nihče domačih?"

Janez pa se je zarežal, da so se mu zasvetili zobje: "Ali sva mar tajna ljubimca, ali pa, mar počenjava tako, kar ne bi smela? Tega nama ni treba, kajti kmalu bova imela, kar hočeva. Mislim, sedaj nama je treba predvsem enkrat miru, da se dogovoriva o vsem. Glej, tu je senčnato . . . še zadnje mora na dan!"

Nihče ju ni opazoval, kakor le bele stene kapelice, kakor v velike meniške plašče zavite jelke in pa črčki, ki so se pod stopinjami parčka takoj skrivali v svoje luknje, a takoj zopet potem pričeli napletati svoje gosli, čim se ni ničesar več zgnilo in ni bilo čuti drugega, nego le enakomerno govorenje in pa od časa do časa nežno emakanje. Tekla je sedela na kamenu, ki je govoril o starih časih, ko je razsajala tod okoli huda kuga. Ona pa je na te čase mislila baš tako malo, kakor so črčki in trava vedeli za lanske sneg. Počelivo je sllila v bodočnost, ki ji je jezičkala naproti iz ust moškega, ki je ležal pred njo v travi. On je gledal svoje nedeljske čevlje, udarjal po predznih brencljih, ki so zbadali celo skozi njegove nogavice, ter je od časa do časa potresel srebrne gumbe na svojem telovniku. Suknjič si je bil sseler ter ga skrbno položil na cvetočo preprogo. Nekaj nedvedjega je bilo na njem in v svoji temni zavaljanosti je izgledal pričo sloke in svetle deklidine postavbe kakor kak paznik.

Pogovor ni baš prav srečno pričel. Tekla se je pritoževala nad preobilim delom: "Bengelnja sta se prikrlila, a Lucija pa bo imela senčnato poletje. In sploh — mlin! Kmet ima vsaj mirno zimo. Kadar je mlatva pri kraju, se pričinja njegovo zimsko spanje. To se pravi: lahko sede in prične presti lan."

Janez pa, ki je sesal med iz žajbeljna, je pljunil iz ust cvetko ter branil: "V tej točki nisva edina. Moram ti povedati: Zame je mlin vse. Nikdar se ne vrnem iz mlina domov, da ne bi vso pot premišljeval, kako bi prišel do mlina. Ko sem te videl, sem si mislil: Tu je pred teboj mlinarjeva hči, čeravno ne visi mlin na njej, vendar bi se človek nekega dne z njo vendarle lažje upal pričeti tako stvar!"

"Ti tega ne poznaš — ti vidiš le od zunaj!"

"Ti pa ne poznaš drugega nego le mlin!" Malo bolj glasno je to dejal. Tekla, ki je bila od svojega brata vajena tihe in bolj ponižne govorice, je užaljeno zastegnila usta. On je videl in si je mislil: Pri prvem hlebu moraš žensko vleči. Njegov glas je bil še bolj glasen in raskav, tako da je skoro ropotal: "Tekla, nobena stvar ni lonec medu, nobena . . . potem se moraš že v grad poročiti!"

Molčala je in si mislila: Ti sam tudi nisi — a vendar te bom vzela, čeravno mi še danes prideš s pestjo. Najraje bi se bila vrgla na tega človeka, ki ima tako močne roke in stegna, polna lica in pa oči, ki so se svetile med trepalnicami kakor zlato-črni kebi. Ni mogla razumeti, da more tako hladno govoriti, ležati in mleti žajbelj. Na vsakega brenclja, na vsako cvetko je bila ljubosumna. Tistikrat, za sveto Katarina, je bil vendar tako živahen, skoro nasilen in parkrat celo tako tajinstven. Kaj pa je z njim? Zdi se mi, da bi se rad sprl z menoj, samo da se me odkriža!

Tekla je bila že zdavna prepričana, da se je Lucija ušla. Ni verovala očetu, ko je sestro obsojal, ker ni tako dolgo pisala, a je vendar bil tako zadovoljen, da je preko žetve ostala v mestu. Vedno jasneje je videla in zato je tudi gledala, da pride čimprej iz hiše. Ako bodo o tej sramoti enkrat pričeli govoriti, potem me sploh ne bo hotel, si je mislila. In sedaj se je morebiti že zgodilo — on ve, da ima nje sestra otroka, ki ne pozna očeta!

Previdno je tipala. "Moja sestra, Lucija, je pač prepričana, da zadeneš na lonec medu še najprej v mestu. Kmetje so ji pregrobi!"

Janez se je zasmel, da je iz gozda odmevala. "Stiskavca si lahko dobi. Groba, rdeča marelja prenese vsak dež. In — tudi mi znamo biti nežni, nežni, Tekla!"

Pobliskal ji je navihanih oči, njegove lčnice so se bočile kakor dve dobro datrpani vzgljvi.

Pordečela je še bolj in sunila proti njemu z nožico. On pa je zopet obmolknil in postal zamišljen. "Takale kmetija pač ni mnogo. Človek si misli: kako premoženje, kak grunt! Potem pa moraš očetu odplačati in materi, izplačati bratom in sestram . . . pri nas jih je sedem, a dva nista še preskrbljena. Seveda, stara dva hočeta v pokoj, jaz bi se poročil . . . na mestu. Če pa ne dobim dobrega možnička, potem se poročiti ne morem, radi dolgov. Potrkal sem že pri tvojem očetu . . . mislil sem, da tehta nekaj več. A seveda, dvojčka morata študirati. Neumnost,

pravim jaz . . . dekleta . . . Lucija hoče celo lonec medu, bo mnogo stalo . . . in, vseh, tvoj oče malo prenobel zleta. Dober edjemalec je v vseh gostilnah. Je že tako, da vas bo posedel bolj na lepo ime, kakor pa na kup denarja."

Tekla je pričela jokati. Ne nadoma je poskočila in ga nahulila: "Zato me ni bilo treba voziti semkaj, to bi mi bil lahko prejši povedal!" Jezno ga je gledala in v tej jezi sta se ji zdela postava in ta poraščeni obraz z ovornim nosom zoperna. "Ni treba, da me vzameš, a jaz tudi tebe ne, hvala Bogu! Pa išči si vrečo denarja!"

On je vstal, jo objel, mirno pustil, da je suvala in pihala, ter se ji smejal: "Divja mačica! Aj, Tekla, ali si jo videla? Divjo mačico, ki je tam skočila iz gozda? Ni je več — pri meni pa je moja lepa mačica! . . . Kaj ti ne pride na um! Jaz da bi te ne vzel? Bodi pametna! Vzamem te, če nimaš ničesar! Mojo roko na to, če nimaš ničesar! Vendar pa moraš razumeti, da hočem le tebi dobro, če izbijem iz očeta toliko dote, kolikor le morem. Saj nočem vendar, da boš vse svoje življenje omagovala pod mojimi dolgovi. Videla boš, da boš pri meni bolje spravljena, nego pa pri kakem takem obližancu, ki ne zna drugega nego samo lizanje in pa dolgove delati. O, lizati se — to znam tudi jaz!"

In pokazal ji je, da zna, kar ima ona rada. Izgoreli ogenj je zopet vsplamtel. Vosek je bila v rokah tega krepkega moža in je gorela ljubega, presrečnega ognja. Opominjala pa je na povratek, kajti Apolonija je bila poslala za njima ogleduha. Šla sta roko v roki, povsem edina. Razumela je, da je ljubezen od njegove strani, če noče zajemati samo juhe, pač pa tudi meso in, če grebe z žlico na dno skleda.

"Seveda, lepa mlinarjeva hčerka," je klepetal zvito ob nje strani, "le bodi nekaj časa kmetica, potem boš iztegovala jezik za mlinom, kakor ga izteguje telček spomlad po sočni travici. Mislim sem si že: Lovrenc vendar ni mlinar. Ta ne bo vzdržal. Saj hodi z Agato. Agatka pa ne bo nikdar ne kmetica, ne mlinarica. Ta je vzrastla tako, da ne ve, kaj pomeni trudna noga. Le za silo ve, kaj je pri kravi glava, kaj rep. Zato pa zna na citre udarjati in

heklati in delati papirnatne cvetke. Kanarčke ima in poje na koru. Agatka, sem, Agatka tja — ne, naj le enkrat zaveje hujša sapica okolo nje, pa boš videla! Videla boš, da bo prišlo tako, da ne bo hotela v samoto med mrzlo vodo in tako daleč stran od cerkve. Če pa se je bo on držal — kdo naj pa potem vzame mlin? Sedaj ti že povem: Jaz ga bom prijel in ga ne bom pustil nobenemu drugemu! Fanta študirata . . . nihče ju ne bo maral. Ne bom popustil, dokler ne boš za mlin baš tako nora, kakor sem jaz!"

(Dalje prihodnjič.)

* \$77,000 dolguje davčnemu uradu znana gledališka igralka Pola Negri.

Nekaj posebnega v Slovenskem društvenem domu

(Nadaljevanje z 2. strani)

rov pri večjih prireditvah postreči. Gospodinski odsek deluje za dobrobit šest do sedemsto članov, zato ne vidim zakaj ne bi mogli enkrat napolniti dvorane, ker še kadar posamezno društvo napravi zabavo, je precej dobro obiskano, torej bi morala biti prireditve, ki je prirejena za vsa društva skupaj, biti toliko bolj obiskana.

Ne smemo pozabiti na to, da naš dom nima korenin, iz katerih bi črpal snovi iz črne zemlje za svoj obstanek. Nadaljnji obstoj in razvoj ter napredek našega doma so samo naša društva, oziroma društveno članstvo, iz katerih črpa snovi za svoj obstoj in nadaljnji razvoj. Kakor se bomo mi odtujevali od njega, prav tako se bo on odtujeval od nas. Zatorej je ob taki priliki dolžnost naš vseh, da nekoliko poagitriramo med člani, znanci in prijatelji za domove prireditve, katere se seveda ne vršijo vsako nedeljo, ampak le od časa do časa. Saj se od nikogar ne zahteva veliko v teh mizernih časih, ali vseeno se pričakuje, da pride oni, komur je mogče. Vsem, seveda, ni mogče, toda da se vsaj deloma prizna trud in požrtvovalnost Gospodinskega odseka Slovenskega društvenega doma.

Zatorej na svidenje v nedeljo v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

Matthew Debevec, tajnik S. D. Doma.

Imenik raznih društev

DRUŠTVO DOSLUŽENCEV

Predsednik Joe Lozar, podpredsednik Frank Virant, tajnik John J. Kikol, 5345 Spencer Ave., blagajnik Joseph Marković, zapisnikar Frank Kuhar. Nadzorniki: Frank Kuhar, Andrew Leksan, Frank Virant, zastavonoša Frank Brancelj, zdravniki: dr. Kern, dr. Perme, dr. Oman. Zastopnik Kluba društev S. N. D. John J. Kikol, zastopnik skupnih društev fare sv. Vida John Ježek. Društvo Doslužencev je na dobri finančni podlagi. Ima nad \$7,000.00 premoženja in plačuje \$7 tedenske bolniške podpore. Društvo priredi časten pogreb za umrlim članom z udeležbo članov. Društvo zboruje vsako četrto nedeljo v mesecu v obli št. 3, staro poslopje S. N. Doma. Slovenci in Hrvatji od 16 do 45. leta se vabijo k pristopu.

DRUŠTVO Z. M. B.

Predsednik Frank Mervar, podpredsednik Louis Fink ml., tajnik-blagajnik Joseph Centa, 1175 Addison Rd., finančni tajnik Joseph Glavič, nadzorniki: John Jančar ml., Joseph Turšič, Anton Fink, zdravniki: dr. Oman, dr. Skur in dr. Perme. Zastopnik za Klub društev S. N. D. Joseph Pogrjac. Društvo zboruje vsak tretji ponedeljek v mesecu v S. N. Domu, soba št. 4.

SLOVENSKO KATOLIŠKO PODPORNO DR. PRESV. SRCA JEZUSOVEGA

Predsednik John Levstik, 646 E. 115th St., podpredsednik Anton Hlapše, tajnik Leo Novak, 7610 Lockyear Ave., blagajnik Andrew Tekavec, 1023 E. 72d Place, zapisnikar Anton Zajec, vratar Valentin Gornik, nadzorni odbor: Frank Komidar, John Martinčič in Frank Levstik, zastopnika Kluba društev S. N. D., Anton Zajec in Frank Levstik. Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu v S. N. D. ob 1. uri popoldne, v dvorani št. 1.

SAM. K. K. PODP. DR. SV. JOŽEFA

Predsednik Frank Koren, 1583 E. 41st St., podpredsednik Joseph Laurič, tajnik John Germ, 1089 E. 64th St., blagajnik Jos. Erbežnik, 6215 Carl Ave., zapisnikar Anton Bolka, nadzorniki: John H. Urbas, Frank Zakrajšek, Zastopnik za Collinwood: Frank Kosmerlj, 455 E. 152d St. Zdravniki: dr. J. M. Seliskar. Društvo zboruje vsako četrto nedeljo v mesecu v S. N. Domu soba št. 3.

S. SAM. PODP. DR. LOŽKA DOLINA
Predsednik Frank Baraga, 1102 E. 64th St., podpredsednik Jakob Baraga, tajnik John Znidaršič, 6617 Schaefer Ave., blagajnik in zapisnikar John Speh Jr., računski nadzorniki: John Strle, John Planecky in Frank Avsee. Društvo zboruje vsako četrto soboto v mesecu ob 7. uri zvečer v S. N. Domu, soba št. 4, staro poslopje. Društvo plača \$200 posrtnine in \$1.00 dnevne bolniške podpore za \$1.00 mesečne. Sprejema nove člane od 16. do 45. leta s prosto pristopnino in zdravniško preiskavo. Za nove člane so zdravniki: dr. Seliskar, dr. Oman, dr. Kern in dr. Perme.

SLOVENSKO PODPORNO DRUŠTVO SV. JOŽEFA, ŠT. 146 KSKJ

Predsednik Math Zupančič, 3549 E. 81st St., tajnik John J. Kaplan, 3627 E. 81st St., blagajnik Domen Blatnik, 3550 E. 81st St. Redne seje se vrše vsako prvo nedeljo v mesecu ob 1. uri popoldne v S. N. Domu na 80. cesti, dvorana št. 1.

SKUPNA DRUŠTVA FARE SV. VIDA

Predsednik Frank Perme, podpredsednik Julija Brezovar, finančni tajnica Eva Peterlin, 1165 E. 60th St., zapisnikar Louis Rozman, pomožni zapisnikar Joseph Perpar, blagajnik Frank Majer, pomožni blagajnik John Hrovat, nadzorniki: A. J. Fortuna, Frank Bogović in Joseph Meglič, vratarica Frances Kasunič. Seje se vršijo vsako četrto sredo v mesecu v dvorani stare šole sv. Vida. Društva, ki želijo sodelovati, naj izvolijo dva zastopnika in ju pošljejo na sejo, kjer bosta z veseljem sprejeta. Vse zastopnike se pa prosi, da se redno udeležujejo seji in sponorajo o njih delovanju na društvenih sejah.

DRUŠTVO SV. VIDA, ŠT. 25 KSKJ

Predsednik Anton Skulj, 1099 E. 71st St., tajnik A. J. Fortuna, 1085 E. 64th St., blagajnik John Melle, zdravniki: dr. J. M. Seliskar, dr. A. F. Oman, dr. L. J. Perme in dr. A. J. Perko. Društvo zboruje prvo nedeljo v mesecu v Knausovi dvorani ob 1. uri popoldne. Assesment se pobira od 12. ure opoldne do 3. popoldne. V društvo se sprejemajo člani in članice od 16. do 55. leta. Zavarujete se lahko za 20-letno zavarovanje ali za do smrti od \$250 do \$2,000. Bolniška podpora je \$7 in \$14 na teden. V slučaju bolezni se naj bolnik javi pri tajniku, da dobi zdravniški list in karto, in ravna naj se po jednotnih pravilih. V društvo se sprejemajo tudi otroci od rojstva do 16. leta.

SLOV. PODP. DRUŠTVO SLOVENIJA

Predsednik Louis Tomše, 3946 St. Clair Ave., podpredsednik Math Vihetelch, tajnik Joe Defenda, 5334 Spencer Ave., blagajnik John Fortuna, 1401 E. 47th St., zapisnikar George Matijak, nadzorniki: Math Vihetelch, Math Milar in Louis Kraus, zdravniki: dr. Oman, dr. Kern in dr. Perme. Društvo zboruje vsako prvo nedeljo v mesecu v S. N. Domu, staro poslopje.

DR. SV. ALOJZIJA V NEWBURGU

Predsednik Domen Blatnik, podpredsednik Joseph Lekan, prvi tajnik Frank Blatnik, 8906 Union Ave., drugi tajnik Anton Kordan, blagajnik Matija Zupančič, nadzorni odbor: Frank Mulh, Anton Skrl, Ladislav Volečansek, zdravniki: dr. Anton J. Perko, zastopnika za S. N. D. v Newburgu John Perko in Anton Globokar, zastopnika za S. N. Dom v Maple Heights John Beskar in John Kic. Seje se vršijo vsako četrto nedeljo ob 1. uri popoldne v S. N. D. na 80. cesti.

PEVSKO PODP. DRUŠTVO ZVON

Predsednik Andrew Režin, podpredsednik Joseph Blatnik, tajnik Andrew Žagar, 3569 E. 80th St., blagajnik Joseph Plut, zapisnikar Anton Meljaš, nadzorniki: Silvester Paulin, Domen Blatnik in Anton Erjavec, pevovodja Primož Kogoj, vratar John Cvet, zdravnika dr. A. J. Perko in dr. John Follin, zastopnika za S. N. Dom Anton Erjavec in Domen Blatnik, za S. N. D. v Maple Heights: John Cvet. Seje se vršijo vsako četrto nedeljo v mesecu ob 9.30 popoldne v S. N. Domu na 80. cesti.

SLOV. LOVSKO DR. SV. EVSTAHIJA

Predsednik Anton Pevec, podpredsednik Rudolph Zupančič, tajnik Henry F. Kranz, 6102 St. Clair Ave., Tel. Henderson 1126, blagajnik Frank Lušin, 387 E. 163d St., zapisnikar Frank Praznik, nadzorni odbor: Frank Lesar, John Renko in Frank Petrič, zastavonoša Joe Japel, zastopnik Kluba društev S. N. D. Frank Petrič, društvena zdravnik: dr. F. J. Kern in dr. A. Skur. Društvo zboruje tretjo nedeljo v mesecu ob 9. uri popoldne v Grdinovi dvorani, soba št. 3. (Every second month).

DR. SV. ANTONA, ŠT. 138 C. K. of O.

Predsednik Anton Skulj, podpredsednik John Hrovat, finančni tajnik Anthony C. Skulj, 1174 E. 74th St.; tajnik zapisnikar Joseph Perpar, 5805 Prosser Ave., blagajnik Joseph Glavič, 6210 Schade Ave.; nadzorniki: Joseph Hrovat, John Sterle, John Hrovat Jr., redar Joseph Kostanjšek, vratar in zastavonoša Anton Gregorčič, društvena zdravnik: dr. J. M. Seliskar in dr. L. J. Perme, bolniški nadzornik Joseph Perpar. Društvo zboruje vsak tretji ponedeljek v mesecu v stari šoli sv. Vida ob 7:30 zvečer.

DRUŠTVO SRCA MARIJE (STARO)
Predsednica Julija Brezovar, podpredsednica Mary Grdina, prva tajnica Frances Novak, 6326 Carl Ave., blagajničarka Katarina Perme, druga tajnica Mary Bradac, odbornici: Mary Skulj in Ana Erbežnik, nadzornice: Louise Plišk, Genovefa Supan in Jenie Brodnik, vratarica Frances Kasunič, bolniška nadzornica Louise Plišk, zastopnice združenih društev fare sv. Vida: Mary Pristov, Mary Stanonik. Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu v navadnih prostorih v stari šoli sv. Vida.

DRUŠTVO ŽUŽEMBERK

Predsednik Frank Koren, 1583 E. 41st St., podpredsednik Andrej Škerlj, tajnik John Ubič, 1426 E. 55th St., blagajnik Joe Slogar, 1149 E. 63d St., zapisnikarica Terezija Jakšič, vratar John Jakšič, zastopnika pri blagajniku: John Zavri in Andrej Škerlj, nadzorni odbor: Joe Slogar Jr., Frank Razinger in Rok Sprajc, zdravnika sta dr. Kern in dr. Perme.

SLOV. NAR. DOM NA 89. CESTI

Predsednik Joseph Lekan, podpredsednik Andrej Šlak, tajnik Florijan Cesar, blagajnik Frank Kužnik, zapisnikar Louis Supan, nadzorniki: Louis Ferfolia, Anton Gliha ml., Matija Zupančič; direktorji: Louis Gliha, Rudolf Kenik, Joseph Lekan 81. ceta, Anton Kordan, Rev. John J. Oman, Rudolf Novak, Mike Vreč; namestnik: Dominik Blatnik. Redne seje direktorjev se vršijo vsak drugi ponedeljek v mesecu.

DR. SV. NEŽE, ŠT. 139 C. K. of O.

Predsednica Mary Peterlin, 9605 Yale Ave., podpredsednica Theresa Kostanjšek, 5408 Homer Ave., finančni tajnica Jennie Yelitz, 16010 Arcade Ave.; blagajničarka Catherine Perme, 1133 Norwood Rd.; zapisnikarica Frances Russ, 1215 E. 71st St.; nadzornice: Louise Plišk, Frances Novak, Mary Skulj; vratarica Frances Kasunič.

Aug. Kollander Co.

(poprej Mihelich Co.)

6419 St. Clair Ave.

v Slovenskem Narodnem Domu

PRODAJA parobrodne listke za vse prekmorske parnike;

POŠILJA denar v staro domovino točno in po dnevnih cenah;

IZDELUJE vsakovrstne notarske listine, kakor: izjave, kupne pogodbe, pooblastila in testamente.

CENE ZMERNE, POSTREŽBA TOČNA, POSLUŽITE SE TEGA SLOVENSKEGA PODJETJA

Joseph J. Ogrin

ODVETNIK

401 Engineers Bldg.

Main 4126

Dr. A. L. Garbas

SLOVENSKI ZOBOZDRAVNIK

6411 St. Clair Ave.

v Slov. Nar. Domu

soba št. 10

Tel. Henderson 0919

Model A (tudi model B) Maytag, najboljši pralni stroj, z velikim, četverooglatim čebrom iz aluminija in glavnim Maytag roller iz žemalcem vode. ZNIZAN

\$26.00

Dobra postrežba in zmerne cene

JOSEPH J. OGRIN

ODVETNIK

401 Engineers Bldg.

Main 4126

Dr. A. L. Garbas

SLOVENSKI ZOBOZDRAVNIK

6411 St. Clair Ave.

v Slov. Nar. Domu

soba št. 10

Tel. Henderson 0919

Model A (tudi model B) Maytag, najboljši pralni stroj, z velikim, četverooglatim čebrom iz aluminija in glavnim Maytag roller iz žemalcem vode. ZNIZAN

\$26.00

Dobra postrežba in zmerne cene

JOSEPH J. OGRIN

ODVETNIK

401 Engineers Bldg.

Main 4126

Dr. A. L. Garbas

SLOVENSKI ZOBOZDRAVNIK

6411 St. Clair Ave.

v Slov. Nar. Domu

soba št. 10

Tel. Henderson 0919

Model A (tudi model B) Maytag, najboljši pralni stroj, z velikim, četverooglatim čebrom iz aluminija in glavnim Maytag roller iz žemalcem vode. ZNIZAN

\$26.00

Dobra postrežba in zmerne cene

JOSEPH J. OGRIN

ODVETNIK

401 Engineers Bldg.

Main 4126

Dr. A. L. Garbas

SLOVENSKI ZOBOZDRAVNIK

6411 St. Clair Ave.

v Slov. Nar. Domu

soba št. 10

Tel. Henderson 0919

Model A (tudi model B) Maytag, najboljši pralni stroj, z velikim, četverooglatim čebrom iz aluminija in glavnim Maytag roller iz žemalcem vode. ZNIZAN

\$26.00

Dobra postrežba in zmerne cene

JOSEPH J. OGRIN

ODVETNIK

401 Engineers Bldg.